

Column: De strijd om de euro

Europese rivaliteit versus integratie

Achtergrond - 18 juni 2012

Koning Voetbal duwt de eurocrisis even weg, zegt ING-econoom Brzeski. Niet alleen supporters, ook economen zoeken afleiding en laten hun modellen draaien om de winnaar van het EK te bepalen. "Maar voetbal biedt helaas weinig richtsnoeren. Integendeel."

De voetbalgekte is vorige week ook bij ons thuis volledig losgebarsten. Eindelijk konden we onze nationalistisch-chauvinistische gevoelens uitleven bij het kijken naar *die Mannschaft*. In een laatste wanhoopspoging probeerde mijn Nederlandse vrouw onze kinderen naar de oranje kant van het voetballeven over te halen. Na de wedstrijd Nederland-Duitsland van 13 juni een duidelijk succesloos project. Bij voetbal stopt de liefde. Rivaliteit tussen Europese landen en nationaliteiten, zelfs thuis, dat belooft niets goeds voor de eurocrisis.

Een bail-out 'light' voor de Spaanse banken, een mogelijke Griekse exit, nieuwe zorgen over Italië en sombere vooruitzichten voor de economie van de eurozone verdwijnen bijna op de achtergrond: koning Voetbal duwt de eurocrisis even weg. Mensen kijken samen in de Europese straten naar voetbal en vergeten even de crisis. En ook economen zoeken afleiding en laten hun modellen draaien om de winnaar van het EK te bepalen. Alsof er niets beters te doen valt. Sinds het jongste WK weten we dat een octopus de beste voetbalvoorspeller is.

De fascinatie voor voetbal en economie blijft groot. Eigenlijk is er geen empirisch bewijs dat een voetbalkampioenschap een groei-effect heeft. Integendeel. Een blik op de kampioenenlijst van de jongste internationale voetbaltoernooien geeft zelfs niet-economen een duidelijk antwoord. Bij de kampioenen Griekenland, Italië en twee keer Spanje is het moeilijk om te beweren dat voetbalsucces leidt tot economische welvaart. Misschien was voetbalsucces alleen het gevolg van opgeblazen financiën en economieën.

Het is duidelijk: ook een halve finale met Italië, Spanje, Portugal en Griekenland zal de eurocrisis niet oplossen. Dat moeten de Europese politici doen. Voetbal biedt helaas weinig richtsnoeren. Integendeel. Het feit dat van alle eurolanden alleen Duitsland een zege boekte na de eerste wedstrijden op het EK, heeft niet geleid tot een discussie over een trainingsunie onder leiding van de Duitse bondscoach of een gemeenschappelijke pool voor doelpunten. Ideeën die juist wel

bij de oplossing voor de eurocrisis horen.

De strijd om Euro 2012 is niet de strijd om de euro in 2012. De een leeft van nationale rivaliteiten, de ander overleeft alleen met meer integratie. Misschien is het EK voetbal een van de laatste overblijfselen van het oude Europa van lidstaten. Nationale verschillen en rivaliteiten worden gekoesterd, maar in feite is het een feest der verscheidenheid. Zelfs wedstrijden die vroeger heel explosief waren, zoals Nederland tegen Duitsland, worden alleen nog gekenmerkt door sportieve rivaliteit.

Zoals veel vaders droom ik natuurlijk stiekem dat mijn zoon ooit in nationaal tenue speelt. Dat is dan geen blauwe shirt met gouden sterren, maar een wit met de Duitse *Adler* erop. Zijn salaris krijgt hij hopelijk wel in euro.

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media. Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#).

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2903/column-de-strijd-om-de-euro>